

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment- קודמת- story- מעשה- O</p>	<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-</p>
--	--

מקרא-key:

ערכין-האומר משקלי עלי		מאן דאמר		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
מימרא															
ואם תמצא לומר: כיון דבוה אחר זה נדר, תרי זימני אמדינן ליה, אמר שני דמי עלי בבת אחת, מהו? הכא ודאי בבת אחת נדר, בבת אחת אמדינן ליה, או דלמא כיון דקאמר שני, כזה אחר זה דמי?															
אם תימצא לומר: כיון דקאמר שני, כזה אחר זה דמי, אמדוהו מאליו, מהו? מי אמרינן: הא אמיד מאליו וקאי, או דלמא בעינן כוונה לאומדנא?															
פשוט מהא חדא															
דמי עלי ומת - לא יתנו יורשין, שאין דמים למתים	דתגן:														
ואי ס"ד אמדוהו מאליו הוי אומדנא, הא אמיד וקאן מי איכא גברא דלא שוי ארבעה זוזי?															
אמדוהו מאליו נחית לאומדנא, דמי עלי לא נחית לאומדנא.															
חומר בערכין מבנדריים, כיצד? האומר ערכי עלי ומת - יתנו היורשים, דמי עלי ומת - לא יתנו היורשים, שאין דמים למתים:															
ערך ידי וערך רגלי עלי - לא אמר כלום, ערך ראשי וערך כבידי עלי - נותן ערך כולו															
זה הכלל: דבר שהנשמה תלויה בו - נותן ערך כולו.															
חצי ערכי עלי - נותן חצי ערכו, ערך חצוי עלי - נותן ערך כולו															
חצי דמי עלי - נותן חצי דמיו, דמי חצוי עלי - נותן דמי כולו															
זה הכלל: דבר שהנשמה תלויה בו - נותן דמי כולו.															
האומר ערכו של פלוני עלי, מת הנודר והנידר - יתנו היורשין.															
דמיו של פלוני עלי, מת הנודר - יתנו היורשין, מת הנידר - לא יתנו היורשין, שאין דמים למתים.															
חומר בנדריים מבערכין, שהנדריים הליון על בהמה היה ועוף ואין נדונים בהשג יד, משא"כ בערכין.	ת"ר:														
חומר בערכין מבנדריים, כיצד? אמר ערכי עלי ומת - יתנו יורשין, דמי עלי ומת - לא יתנו יורשין, שאין דמים למתים.															
אמר ערכי עלי ומת - יתנו יורשין. ש"מ: מלוה על פה גובה מן היורשין															
שאני הכא, דמלוה הכתובה בתורה היא.															
ש"מ: מלוה הכתובה בתורה ככתובה בשטר דמיא															
הב"ע - כשעמד בדין.															
דכותה גבי דמי עלי שעמד בדין אמאי לא יתנו היורשין?															
דמי עלי מחוסר אומדנא, ערכי עלי לא מחוסר ולא כלום.															
ערך ידי וערך רגלי עלי וכו'.															
ונותן דמיה.	ר' גידל אמר רב:														
והא לא אמר כלום קתני?															
לא אמר כלום - לרבנן, ונותן דמיה - לר"מ.															
הא אמרה חדא זימנא															
האומר ערך כלי זה עלי - נותן דמיו	דא"ר גידל א"ר:														
מהו דתימא: התם הוא דאדם יודע שאין ערך לכלי וגמר ואמר לשם דמים, אבל הכא מיטעא קטעי, דסבר: כי היכי דאיכא ערך ראשי וערך כבידי איכא נמי ערך ידי וערך רגלי, אבל דמי לא קאמר, קמ"ל.															
ערך ראשי וערך כבידי - נותן ערך כולו.															

<p>disputants- חולקים- ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story</p>	<p>מימרא- statement ⚡ קושיא- challenge ^ question-שאלה ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof</p>
--	---

מקרא- key:		Talmud Navigator												
ערכין-האומר משקלי עלי		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
מימרא		מאן דאמר												
מ"ט?													⋈	
נפשות קאמר רחמנא.													⋈	!
זה הכלל: דבר שהנשמה תלויה בו כל.													■	<
לא תווי מן הארכובה ולמעלה.													■	⋈
חצי ערכי עלי - נותן כל.													■	<
חצי ערכי עלי - נותן חצי ערכו	ת"ר: [ת"ק]												⋈	■
לוקה ונותן ערך שלם.	ר' יוסי בר' יהודה:												⋈	■
לוקה אמאי?													⋈	!
לוקה בערך שלם מ"ט? גזירה חצי ערכי אטו ערך חציו, וערך חציו הוא דבר שהנשמה תלויה בו.	רב פפא:												⋈	!
חצי דמי עלי - נותן כל, דמי חציו עלי - נותן דמי כולו.													■	<
מ"ט?													⋈	
(ויקרא כ"ז) נדר בערך נפשות כתיב.													⋈	!
זה הכלל: דבר שהנשמה תלויה בו כל													■	<
לא תווי מן הארכובה ולמעלה.													■	⋈
המעריך חצי ערך כלי - ר"מ אומר: נותן דמיו	ת"ר: [ר"מ]												⋈	■
לא אמר כלום.	חכמים:												⋈	■
רבה חלש, עול לגביה אביי ורבנן, ויתבי וקאמרי: בשלמא ר"מ, קסבר: אין אדם מוציא דבריו לבטלה, לא שנה כולו ול"ש חציו, אלא רבנן מאי אי קסברי? אין אדם מוציא דבריו לבטלה, אפי' כולו נמי ואי אין אדם מוציא דבריו לבטלה, אפי' חציו נמי.	[אביי ורבנן]												⋈	!
רבנן דהכא כר"מ סברי לה וסברי לה כר"ש	אמר להו: רבה:												⋈	!
סברי לה כרבי מאיר													⋈	!
אין אדם מוציא דבריו לבטלה	דאמר: [רבי מאיר]												⋈	!
וסברי לה כרבי שמעון													⋈	!
שלא התנדב כדרך המתנדבים, כוליה - אורחיה לאיתנדובי, פלגיה - לאו אורחיה לאיתנדובי.	דאמר: [רבי שמעון]												⋈	!
האומר ערכו של פלוני עלי ומת הנודר כל.													■	<
מאי ניהו שעמד בדין, היינו הך?													⋈	
סיפא איצטריך ליה: דמיו של פלוני עליו ומת הנודר - יתנו הירשים, מהו דתימא: כיון דלא אמדוהו לא אישתעבוד נכסי, קמ"ל: כיון דעמד בדין אישתעבודי - אישתעבוד נכסי, ואומדנא גלויי מילתא בעלמא													⋈	!
שור זה עולה ובית זה קרבן, ומת השור ונפל הבית - פטור מלשלם.													■	■
שור זה עלי עולה ובית זה עלי קרבן, מת השור ונפל הבית - חייב לשלם.													■	■
לא שנו אלא דאמר דמי שור זה עלי עולה, אבל אמר שור זה עלי עולה, כיון דאמר זה ומת - אינו חייב באחריותו, עלי להביאו קאמר.	רב חייא בר רב:												■	⋈
שור זה עולה - השור הקדש ומועלין בו, מת או נגנב - אינו חייב באחריותו שור זה עלי עולה - השור הקדש ומועלין בו, מת או נגנב - חייב באחריותו	מיתבי:												⋈	!

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

מאן דאמר	מירא	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מאן דאמר	מירא											
מי אלימא ממתניתין דאוקימנא דקאמר דמי? ה"נ דקאמר דמי.												כ:
והא מדסיפא דקאמר דמי, רישא דלא קאמר דמי?												כ:
דמי שור עולה - השור חולין ואין מועלין בו, מת או נגנב - אינו חייב באחריותו אבל חייב באחריות דמין	דקתני סיפא:											כ:
רישא וסיפא דקאמר דמי, רישא דאמר יקדיש השור לדמיו, וסיפא דקאמר לכשיבאו דמיו יקדשו.												כ:
והא אין אדם מקדיש דבר שלא בא לעולם												כ:
הא מני? ר"מ היא	רב יהודה אמר רב:											כ:
אדם מקדיש דבר שלא בא לעולם.	דאמר: [ר"מ]											כ:
כמאן? כרבי מאיר, דאמר: אדם מקדיש דבר שלא בא לעולם	איכא דאמרי: אמר ליה רב פפא לאביי, ואמרי לה רמי בר חמא לרב											כ:
ואלא כמאן?	אמר ליה: [אביי/רב חסדא]											כ:
המשכיר בית לחברו ונתנגע, אף על פי שחלטו כהן - אומר לו הרי שלך לפניך, נתצו - חייב להעמיד לו בית, הקדישו הדר בו מעלה שטר להקדש.	ואיכא דמתני לה אהא:											כ: